

Hồi thứ 55

Giữa tiệc vui , Thiên Nam xuất hiện

Ngờ đâu Hồ Phi chẳng nghĩ ngợi gì đẩy cái đồng tiền trước mặt ra . Chàng cũng chẳng hỏi trong mỗi túi bạc có bao nhiêu , nói ngay :

- Đặt cược rồi !

Chu Thiết Tiêu và Tăng Thiết Âu đưa mắt nhìn nhau đều lộ vẻ khen thâm :

- Chàng thiếu niên này phong lưu hào sảng , khí độ không phải tầm thwongf .

Chu Thiết Tiêu cầm bộ xúc xác lên gieo xuống được bảy điểm , nhường cho Hồ Phi rút bài trước mặt , còn lão rút thứ ba . Lão lật những quân bài bằng xương lên lách tách mấy tiếng .

Mọi người thộn mặt . Bốn quân bài thành hai hàng ngập sâu xuống bàn . Mặt bài và mặt bàn bằng nhau . Dù thợ khảm khoét lỗ đặt quân bài vào cũng không được phẳng lý như vậy . nước bài của lão rút bình thường Tiên ngũ hậu lục .

Hồ Phi đứng lên cười nói :

- Chu đại gia ! Xin lỗi nhé ! Tại hạ thắng rồi .

Chàng vung tay mặt lên bài rút đánh " chất " một tiếng . Bốn con bài từ trên không gieo xuống cũng chia thành hai hàng tiền hậu ngập sâu vào mặt bàn rất bằng phẳng .

Chu Thiết Tiêu dùng thủ kinh đập thẳng xuống . Lão đã thi triển tuyệt kỹ Ứng Trảo Lực của bản môn . Đó là môn ngoại công từng luyện mấy chục năm tưởng là tuyệt thế võ công không ngờ Hồ Phi tung bài lên không gieo xuống cũng khảm vào mặt bàn được thì công phu này còn minh hơn lão nhiều . Huống chi Chu Thiết Tiêu phải đập hai cái còn Hồ Phi chỉ tung lên một lần .

Mọi người kinh hãi đến thộn mặt ra quên cả hoan hô .

Chu Thiết Tiêu vẻ mặt tự nhiên đẩy những túi bạc đến trước mặt Hồ Phi nói :

- Bữa nay Hồ huynh đệ đồ quá .

Mọi người bây giờ mới trông rõ nước bài Hồ Phi là Bát Tiên . Tiên đạo tám điểm , hậu đạo cũng tám điểm .

Hồ Phi cười nói :

- Đùa ngỡn chơi một chút há phải chuyện thật ?

Rồi chàng đẩy những gói bạc của mình về .

Chu Thiết Tiêu chau mày nói :

- Hồ huynh đệ ! Huynh đệ mà không lấy tiền giam ra thì Chu mỗ đánh bạc không sòng phẳng . Tiếng bạc này nếu Chu Mỗ thắng khi nào còn khách khí ? Đây là giấy tờ Chu mỗ mua tòa nhà rộng chừng bốn mẫu ở cửa Tuyên Võ .

Lão vừa nói vừa lấy trong túi ra mảnh giấy vàng khè . Đó là tờ khế ước mua nhà .

Mọi người bàng quang đều giật mình kinh hãi nghĩ bụng :

- Cuộc đánh bạc này thật ghê quá . Một ngôi nhà lớn trong cửa Tuyên Võ ít ra đáng giá một vạn lượng .

Chu Thiết Tiêu đẩy văn khế mua nhà đến trước mặt Hồ Phi nói :

- Bữa nay thân tài đã đến với Hồ huynh đệ . Thế là xong việc không còn nói gì nữa . Huynh đệ mà không lấy tòa nhà tức là coi thường Chu mỗ .

Hồ Phi cười đáp :

- Tiểu đệ còn từ chối là bất cung . Khi nào thu xếp mọi việc ổn thỏa rồi tiểu đệ sẽ mời các vị đại ca đến đánh một canh bạc lớn .

Quần hùng vui vẻ hoan hô rồi giải tán .

Chu Thiết Tiêu chấp tay từ biệt đoạn cùng Tăng Thiết Âu ra về .

Uông Thiết Ngạc thấy trong khoảng khắc đại sư ca đã thua mất cả tòa nhà lớn , nét mặt hần vẫn không thay đổi nhưng trái tim đập thình thịch .

Hồ Phi lại từ biệt bọn Tân Nại Chi , Uông Thiết Ngạc cùng Trình Linh Tố trở về khách sạn .

Trình Linh Tố cười nói :

- Trong số mạng đã chưa rõ đại ca trở nên đại tài chủ , muốn đẩy ra cũng không xong . Đại ca đã ở Nghĩa Đường Trấn bao nhiêu ruộng tốt , vừa tới Bắc Kinh lại được một tòa nhà lớn .

Hồ Phi đáp :

- Họ Chu quả là tay khoái đạt . Coi lão hình thù bé nhỏ mà Ung Trảo Lực không phải tầm thường . Ai ngờ trong đám quan trường cũng có những nhân vật như vậy .

Trình Linh Tố nói :

- Đại ca dùng tòa nhà đó để làm gì ? Rượu mình ở hay là lại bán đi ?

Hồ Phi đáp :

- Không chừng canh bạc ngày mai lại thua nữa . Chẳng lẽ thân tài cứ đi kè kè với mình ?

Sáng sớm hôm sau hai người dậy dùng điểm tâm xong , điểm chủ đưa một hán tử trung niên vào nói :

- Hồ đại ca ! Vị đại gia này có việc kiếm đại ca đó .

Hồ Phi thấy người đó đeo kính đen , mặc áo trường bào , y phục rất hoa lệ , móng tay để dài . Nhưng hần là người lạ chàng chưa từng gặp bao giờ .

Người kia nhìn Hồ Phi thình an nói :

- Hồ đại gia ! Chu đại nhân sai tại hạ đến hỏi lúc nào Hồ đại gia được rảnh xin tới cửa Tuyên Võ để coi nhà . Nếu có chỗ nào không hợp ý sẽ kêu thợ đến sửa lại . Tiểu nhân họ Vương làm quản gia tòa nhà đó .

Hồ Phi động tính hiếu kỳ , nhìn Trình Linh Tố nói :

- Nhị muội ! Chúng ta thử đi coi !

Quản gia họ Vương kính cẩn hướng dẫn hai người đến cửa Tuyên Võ .

Hồ Phi cùng Trình Linh Tố vừa nhìn thấy ngôi nhà đã ngăn người ra . Thật là một cơ nghiệp đồ sộ , cánh cổng sơn đỏ , bốn mặt tường vây , thêm lát đá xanh . Hiển nhiên là một tòa lâu đài của quan lớn hay là phủ đệ nhà đại phú quý .

Vào cổng từ tiền sảnh , hậu sảnh cho chí thiên viện vườn hoa nhất thiết đều sang trọng .

Quản gia họ Vương nói :

- Nếu Hồ đại gia hợp ý thì xin dọn đến ở Tàng đại nhân đã đặt tiệc đêm nay để mừng Hồ đại gia thiên cư . Chu đại nhân , Uông đại nhân cũng đến uống rượu .

Hồ Phi cười ha hả đáp :

- Các vị chu đáo quá ! Tại hạ xin mời hết .

Vương quản gia nói :

- Tiểu nhân xin vâng lệnh .

Hắn khom lưng lui ra .

Trình Linh Tố chờ Vương quản gia đi xa rồi nói :

- Đại ca ! Tòa nhà này e rằng hai vạn lượng cũng chưa mua được . Vụ này không phải tầm thường đâu .

Hồ Phi gạt đầu đáp :

- Phải đấy ! Nhị muội đã nhìn thấy hết chỗ ngoắt ngoéo bên trong chưa ?

Trình Linh Tố mỉm cười nói :

- Tiểu muội nghĩ rằng tất cả có một nhân vật ngấm ngấm yêu mến đại ca nên cố ý liên tiếp đưa đến những phần đại lễ .

Hồ Phi biết cô cố ý nói là Viên Tử Y . Mặt chàng hơi đỏ lên và khẽ lắc đầu .

Trình Linh Tố nói theo :

- Tiểu muội muốn đùa đại ca thôi . Đại ca là người khảng khái hào hiệp , chẳng thèm để ý đến ruộng nương nhà cửa . Nhân vật lễ ta quyết chẳng phải là tri kỷ của đại ca . Nếu phải là tri kỷ thì tặng một con Ngọc Phụng còn hay hơn . Nhân vật đưa lễ không chừng có ý muốn lung lạc đại ca . Chà ! Ai mà tặng nhiều thế này ?

Hồ Phi run lên hỏi :

- Hay là Phúc đại soái ?

Trình Linh Tố đáp :

- Tiểu muội coi chừng có lẽ đúng . Thủ hạ của y rất nhiều nhưng chẳng có một nhân vật nào bì kịp đại ca . Hơn nữa Mã cô nương được đại soái sủng ái chắc cũng đưa phần hậu lễ . Họ đã biết tính đại ca thẳng thắn , không chịu thu nhận tài vật một cách khinh suất nên phái người lập ra cuộc đánh bạc để tặng đại ca .

Hồ Phi gật đầu nói :

- Nhị muội phỏng đoán rất hợp lý . Đêm qua tiểu huynh cùng Chu Thiết Tiêu đánh bạc . Nếu lão cố ý để cho mình thắng thì dù có thua cùng lại đánh nữa kỳ cho đến lúc đầy được tòa nhà cho tiểu huynh mới thôi .

Trình Linh Tố hỏi :

- Vậy đại ca định xử trí bằng cách nào ?

Hồ Phi đáp :

- Đêm nay ta lại mở cuộc đánh bạc tìm cách làm cho thua mất tòa nhà này để họ biết thủ đoạn Hồ Phi .

Trình Linh Tố cười nói :

- Hai nhà đánh bạc cùng cố ý thua thui cuộc giao thủ còn hơn cả đánh nhau bằng đao thương .

Vào khoảng giờ Thân , Tăng Thiết Âu sai người đến bày tiệc cực kỳ lịch sự .

Quản gia họ Vương chỉ huy gia nhân bố trí đèn lửa rất huy hoàng như khi trần trề mọi chỗ .

Uông Thiết Ngạc đến trước tiên . Hắn đi khắp mọi chỗ trong nhà , miệng không ngớt ca ngợi cách kiến trúc, đường hoàng hoa lệ , lại trầm treo tán tụng Hồ Phi thời vận hành thông .

Hồ Phi bụng bảo dạ :

- Uông Thiết Ngạc tính tình thẳng thắn không hiểu những chỗ ngoắt ghé bên trong . Để lát nữa ta lại thua tòa nhà này đi coi hai vị sư huynh của y xử trí cách nào . Thật là một màn kịch tuyệt hay .

Chẳng mấy chốc bọn Chu Thiết Tiêu , Tăng Thiết Âu và họ chủ , họ Thượng Quan , họ Niếp đến , kế đó Tần Nại Chi cũng tới . Lão cười ha hả nói :

- Hồ huynh đệ ! Tại hạ đưa hai vị lão hữu của huynh đệ đến . Huynh đệ thử đoán xem ai ?

Phía sau lão ba người đi vào . Người sau cùng là Ân Trọng Tường . Sau việc bắt nhả xảy ra bữa trước mà nay hắn lại tìm đến khiến Hồ Phi rất dỗi ngạc nhiên . Ngoài ra hai người nữa tướng mạo tương tự như nhau và đều là những lão già tinh thần quắc thước , bộ mặt coi rất quen thuộc .

Chàng còn đang ngơ ngác bỗng nghe cước bộ hai người đứng là công phu thâm hậu của Bát Quái Môn . Chàng tỉnh ngộ vội tiến lại thì lễ nói :

- Hai vị tiên bối giá lâm , thật là chuyện không ngờ . Sau khi chia tay ở Thương Gia Bảo , nay coi hai vị lại càng tráng kiện hơn xưa .

Nguyên hai lão này chính là Vương Kiếm Anh và Vương Kiếm Kiệt ở Bát Quái Môn . Mười hai người ăn uống rất vui vẻ . Trên tiệc toàn là những anh hùng hào kiệt trong võ lâm . Ân Trọng Tường nhắc lại chuyện bị giam trong thiết sảnh ở Thương Gia Bảo và Hồ Phỉ trí dũng song toàn giải vây cho mọi người .

Bọn Tần Nại Chi , Chu Thiết Tiêu nức nở khen không ngớt .

Trình Linh Tố cặp mắt trong như hồ nước liếc nhìn Hồ Phỉ nghĩ bụng :

- Những sự tích anh hùng hào kiệt này sao y chưa kể cho mình nghe ?

Sau khi tan tiệc , vầng trăng to mọc lên . Hôm ấy là đêm mồng mười tháng tám , tuy đã sang thu mà khí trời vẫn còn nóng nhiệt . Vương quản gia bày trà nước , bánh trái trong quán lương đình giữa vườn hoa mời quần hùng ra uống nước . Hồ Phỉ nói :

- Mời các vị uống ly thanh trà rồi chúng ta lại mở cuộc đánh bạc .

Mọi người đồng thanh hoan hô ra ngồi trong lương đình . Bỗng nghe trên hành lang có tiếng người huyên náo . Vương quản gia đang cãi nhau với ai . Hắn la lên một tiếng " úi chao " vì bị đối phương đá ngã lăn long lóc .

Bỗng một đại hán cao lớn tiến vào đình võ bàn đánh " choang " một tiếng . ầm chén rớt cả xuống đất .

Đại hán trở vào mặt Chu Thiết Tiêu lớn tiếng quát :

- Chu đại ca ! Tòa nhà này tiểu đệ bán cho đại ca với giá hai vạn lượng là vừa bán vừa tặng không ngờ trong nháy mắt đại ca lại chuyển tặng cho người khác . Các vị thử nghĩ coi có oan uổng cho Đức mỗ không ?

Chu Thiết Tiêu lạnh lùng đáp :

- Người không có tiền xài cứ nói tử tế là được . ở trong nhà của một vị hảo bằng hữu sao người lại làm nhộn thế ?

Đại hán mặt đen ửng đỏ lại đập tay xuống bàn .

Chu Thiết Tiêu vội chụp lấy hai cổ tay hắn . Không ngờ Chu Thiết Tiêu con người bé nhỏ đứng chưa tới vai đại hán mà chụp được hai vai đối phương như đóng đai sắt khiến hắn không cựa nổi .

Chu Thiết Tiêu kéo đại hán ra ngoài lương đình khẽ nói mấy câu . Đại hán không chịu nghe theo , lải nhải nói mãi .

Chu Thiết Tiêu nổi nóng đẩy mạnh đại hán một cái . Đại hán đứng không vững bị hất lùi mấy bước đụng vào góc mai .

Rắc một tiếng vang lên , hai cành mai bị gãy . Chu Thiết Tiêu quát :

- Tên mãng phu họ Đức kia ! Biết điều thì ra ngoài ngay . Còn lăm miệng là chết đó .

Đại hán bị đau không chịu được cúi đầu lui thủ đi ra .

Tăng Thiết Âu cười khanh khách nói :

- Tên mãng phu này quen thói làm cho người ta mất hứng . Đại sư ca cho hắn một trận là phải .

Chu Thiết Tiêu mỉm cười đáp :

- Tiểu huynh thấy hấn lòng dạ cũng tử tế nên không muốn chấp trách . Hồ đại ca ! Vụ này chắc làm cho đại ca phải tức cười .

Hồ Phỉ đáp :

- Không dám ! không dám ! Toà nhà này y đã bán rẻ thì để tiểu đệ trả thêm tiền cho y là xong .

Chu Thiết Tiêu bệ nói :

- Hồ đại ca nói thế không được . Vụ này để mặc tiểu đệ thu xếp , đại ca bất tất phải quan tâm . Thành cha lỗ mắng đó vô ý đắc tội với đại ca là hấn chưa biết Hồ đại ca là bậc anh hùng hào kiệt . Tiểu đệ bắt hấn phải đến kính thưa đại ca để bồi tội . Mong đại ca nể mặt các vị đây không chấp với hấn được chăng ?

Hồ Phỉ cười đáp :

- Tiểu đệ không dám . Y đã là bạn với Chu đại ca thì xin cho vào đây cùng uống một chung .

Chu Thiết Tiêu khom lưng nói :

- Tiểu đệ xin có lời cảm ơn đại ca trước .

Tăng Thiết Âu và Tần Nại Chi cũng đứng dậy nói :

- Bọn tại hạ đa tạ Hồ đại ca .

Hồ Phỉ vội đứng lên đáp lễ .Chu Thiết Tiêu nói :

- Tiểu đệ đi kê tên mãng phu thu vào bộc tộc đại ca .

Hấn nói rồi trở gót ra ngoài .